

„Human existence cannot be Silent, nor can it be nourished by false words, but only by true words, with which men and women transform the world. To exist, humanly, is to name the world, to change it. Once named, the world in its turn reappears to the nam-ers as a problem and requires of them a new naming. Human beings are not built in silence,³ but in word, in work, in action-reflection. But while to say the true word – which is work, which is praxis – is to transform the world, saying that word is not the privilege of some few persons, but the right of everyone. Consequently, no one can say a true word alone – nor can she say it for another, in a prescriptive act which robs others of their words.

Dialogue is the encounter between men, mediated by the world, in order to name the world. Hence, dialogue cannot occur between those who want to name the world and those who do not wish this naming—between those who deny others the right to speak their word and those whose right to speak has been denied them. Those who have been denied their primordial right to speak their word must first reclaim this right and prevent the continuation of this dehumanizing aggression.”

„Az emberi létezés nem lehet szótlán, de nem táplálkozhat hamis szavakból sem, csakis igazakból, amelyekkel az emberek a világot alakítják. Emberként létezni annyi, mint megnevezni a világot, hogy megváltoztassuk. Miután megnevezték, a világ újra problémaként jelenik meg a névadók előtt, és ez újabb névadást igényel tőlük. Az emberi lények nem csendben, hanem szavak, munka és cselekvés-reflexió által alakulnak önmagukká.

De addig, amíg az igaz szó mondása – ami a munka, a gyakorlat – a világ átalakítását jelenti, ennek a szónak a kimondása nem néhány személy kiváltsága, hanem mindenki joga. Következésképp senki sem mondhat igaz szót egyedül – vagy nem mondhatja azt másokért előíró módon, elrabolva másoktól a szavaikat.

A párbeszéd az emberek találkozása, amelyet a világ közvetít és amelynek célja a világ megnevezése. Ezért nem alakulhat ki párbeszéd azok között, akik meg akarják nevezni a világot, és akik nem óhajtják, hogy ez megtörténjék – azok között tehát, akik megtagadják másoktól a szavuk kimondásának jogát és akiktől megtagadták a beszéd jogát. Azoknak, akiktől megtagadták a szavuk kimondásának elsődleges jogát, először vissza kell szerezniük ezt a jogot és meg kell akadályozniuk ennek az embertelenítő agresszióknak a folytatását.”

Paulo Freire: *Pedagogy of the Opressed.*

Continuum, New York – London, 2005. 88. o.

A fordítás a szerkesztőség munkája.

